

Účinkuje soubor Konvergence:

Zuzana Bandúrová – flétna
Jiří Mráz – klarinet
Eva Hutýrová – klavír
Viktor Mazáček – housle
Sebastian Tóth – violoncello
Veronika Rinowski – tanec

PŘÍŠTĚ: DVA KONCERTY ZA CENU JEDNOHO! NENECHTE SI UJÍT PARÁDNÍ ZÁVĚR ROKU A REZERVUJTE SI LÍSTKY JIŽ NYNÍ.

Vstupné: 150 Kč / studenti 70 Kč

Příští koncerty sdružení KONVERGENCE naleznete na:
www.konvergence.org

Tento koncert se koná díky finančním podporám:

MINISTERSTVO
KULTURY

23. 11. 2010

**10' KONVERGENCE
No. 4**

PROGRAM KONCERTU

- Pavol Rinowski:** *Nascitur (2010) – premiéra*
pro elektroniku a tanec
- Michaela Plachká:** *Skleněnky (2010) – premiéra*
pro klavír a violoncello
- Miroslav Pudlák:** *Trio (2010) – premiéra*
pro klavírní trio
- Jörg Widmann:** *Nachstück (1998)*
pro klarinet, violoncello a klavír
- Jan Rybář:** *Trio pro pět nástrojů (2010) – premiéra*
pro flétnu/pikolu, klarinet/basklarinet, housle
- John Cage:** *Five (1988)*
pro flétnu, klarinet, housle, violoncello a klavír

PAVOL RINOWSKI NASCITUR

Skladba vznikla ve spolupráci s indickým perkusionistou Ganeshem Anandanem. V kompozici jsem použil Ganeshův nástroj Shruti stick (12-ti strunný nástroj, kombinující melodičnost indického nástroje santoor, zvuky preparované kytary a perkusí), dále klavír a hlas. Využil jsem také tradiční indickou rytmickou techniku Karnatic. Specifický zvuk Shruti stick je transformován tak, aby spolu se zvuky klavíru a zpěvem melodicko-rytmických archaismů tvořil propojený celek. Inspirace, smysl nebo náhoda... při společných setkáních, improvizaci – více chápáním než slovem – při překvapivém porozumění i přes odlišné jazyky a kultury... všem je společné jedno: nascitur... početí... zrození se. Premiéra skladby je uvedena ze zvukového záznamu, spolu s tanečním provedením Veroniky Rinowski.

MICHAELA PLACHKÁ SKLENĚNKY

Dívám se na hrst plnou skleněných kuliček. Usměju se a pouštím je na zem. Bez dlouhého přemýšlení cvrnkám střídavě do kutálejších se skleněnek, které rozpustile naráží jedna do druhé. Nakonec je zase posbírám a dívám se přes ně do slunce. Duhové barvy mě přenáší do jiného času i místa a já se můžu spokojeně zasnít. Procitnu až o 20 let později. Pozoruju dvě skleněnky, jak zvědavě poskakují z jednoho místa na druhé... jsou to očka malé Julinky.

MIROSLAV PUDLÁK TRIO

Klavírní trio vznikalo od srpna do října 2010. Je složeno z několika hudebních nápadů, které se objevily ve stejné době, takže jistě nějakým záhadným způsobem patří k sobě. Proto bylo rozhodnuto, že budou bydlet v jedné skladbě, ačkoli zdánlivě nemají nic společného. Je to podobné, jako když vícevaječná vícercata přes rozdílné povahy musejí spolu nějak vyjít. Kompoziční práce spočívala v rozhodování, jaký dát kterému z nich prostor, jaké pořadí, jak využít jejich kontrasty i společné rysy. Znova se ukázalo, že výrazné nápady nepotřebují žádné složité opracování: mají velkou šanci se prosadit samy. Zato ty slabé potřebují láskyplnou podporu a péči, aby měly usnadněnou cestu do života – musejí se trochu vyšperkovat a navonět. Zpočátku je spravedlivě každému vymezen zhruba stejný prostor. Pak se ale ukáže, že ne každý si ho tolik zaslouží, a kdo moc vyrušuje a zlobí, musí pryč. Situace se mění každým dnem a v určité chvíli je konec.

JÖRG WIDMANN NACHTSTÜCK

Jörg Widmann, německý klarinetista a skladatel, se narodil v roce 1973. Jeho atmosférická skladba Nachtstück (Večerní kus), jak už název napovídá, se vztahuje k romantismu, resp. ke klavírní tvorbě Roberta Schumanna. Začátek skladby je založen na překrývání se dvou ostinátních linek v klarinetu a cellu, které se opět vrací na závěr, kde jsou zamaskovány klavírní linkou hranou fortissimo, až do náhlého přerušení generál pauzou uzavřenou nakonec neslyšitelným závěrečným zvukem.

JAN RYBÁŘ TRIO PRO PĚT NÁSTROJŮ

Lidé mají často pocit, že veškerá hudba musí být „o něčem“, jinak je „o ničem“. Hudba „o ničem“ však neznamená hudbu špatnou nebo odbytou. Některé obrazy jsou přeci také „pouze“ hezké. Hry barev, zajímavé kombinace atd. Mnoho malířů pojmenovalo svá díla „Bez názvu“. Anebo jim pouze nedali název? Ve výsledku to není důležité, důležitá je pouze potřeba vyjádřit se – hudbou, malováním, básní... Moje trio je možná „o ničem“. Možná je formalistické (Tichon Chrenikov by neměl radost). Možná jsou v něm samé stupnice, jak pravil klarinetista, který ho bude dnes premiérovat, možná to bude samé běhání nahoru a dolů, co se nedá zahrát, jak pravila flétnistka, jež ho bude hrát. Kdo ví? Možná vám nakonec přijde, že skutečně je „o něčem“. Ale vím, o čem opravdu není. Není o přemítání nad smyslem života, ani o nepřijemných zážitcích v nacisty okupovaném Československu za 2. sv. v. Je to hra, a pokud si nechcete hrát, není pro vás.

JOHN CAGE FIVE

Skladba Johna Cage nese název *Five* hned ze dvou důvodů. Prvním je délka trvání – 5 minut. Druhým pak počet hráčů. Cage často své skladby pojmenovává právě tímto způsobem (*Ten* pro komorní ansámbl či *103* pro symfonický orchestr). Skladba, tak jako mnoho Cageových kompozic, je skladbou konceptuální. Jsou dány časové údaje a tóny, které se v rámci nich mají zahrát. Jejich délka a počet jsou volné. Dynamika skladby je veskrze nízká a její nálada poměrně klidná. Skladba je z posledního Cageova tvůrčího období.